

24 - dl - 37.

1)

Estimada Mercè — Com estàs? Sor Cándida no m'ha sabut
di més que tenia dolor d'estómac i no m'ho veu. És una
llàstima que sigui el dia que fa festa la m'horra, el
que et trobis malament. Espero que no serà res de
nou; potser una mica de comèdia perquè el trac
t'ha tant bé com a mi. Ja sé que amb t'han servit
l'aigua calenta abans que ningú i que et porten en
patinet. Si no haguessis estat tan mala persona
de serar a la Cándida que ^{di me des} ~~daltors~~ passat noues
vegades per veure que em banyava, ara t'advertiria
d'una cosa. Estic molt vès de la teva confidèn
cia i veig que no podre dir-te mai cap
secret. A més, hagueris dit la veritat, és
cert que no em veig banyar, però veig aubitar
l'aigua per sota de me la mans, els peus, el
cap i les altres parts del meu cos menys pedoliques.

~~l~~ no se si li hauria d'explicar tot això perquè per
amics que signem, no has de fer res de la meua
vota girada.

Avui, potser, acabaré el primer acte de l'Anna. M'
estric més trist i Temia i esperança d'una bona excusa
per deixar-lo. Ho veuen, quan hagi de tornar el llibre, però
ara m'han dit que podria tenir-lo tant com
volgués. És ver que els nous oficis de la candidatura
arriben lluny. No se' pas, realment, perquè m'és
tanta tant aquesta dona. És clar que, de tant en
tant li tino alguna plereta, i ella, "al fin mujeres"
se m' den estoran. Però d'altres vegades li venen res
al pèl juntament amb l'Emmiqueta. Em ha l'ie
fecte que tot plegat és pampelines. Allò que tu
dies, un llin d'aigua.

24-XI-57(b)

Però, i pot això que t'interessa?

Aquesta discussió amb la Srta Planes que em diria
 diria devia ser interessant. Es ven bé un tema
 per discutir-lo un jacint blanc i un clavellot blanc
 pel que em diria no veig clar quinna i on sorte
 més ra, i quinna ella. Totes dues em semblen
 defensables. Estimar una persona ~~per~~ ^{segons} les seves obres
 és un criteri utilitari, o almenys jurídic. Però, esti
 mar algú per ell sol em sembla ben difícil. Si
 com és natural, hem sinònims obres i actes.
 Em diria que moltes vegades estimem persones
 que fan coses que no ens agraden. Però aquesta
 simpatia, no és més, potser, que la instància
 que aquella persona és capaç de fer coses
 que ens agradaran, i l'esperança de que les

fals.

En fi, si s'ha de dir, que era el que tu veies, aquell
dia, i ara - potser m'avisarà a dur-te
la contrària

Tot aquest ^{assí} de jurar que a veu que t'havia
fet em sembla ben absurd. No convenc com
de la mera negligència a enunciar un sonet,
perquè tens tant de tant, conseqüències a veu
com t'agrada buscar-te motius d'encaparrar
ment? Tan bo i el com hauria estat de dir-
me, "Màrius, narra'm la No. 1 del Vagabonds",
si és que tens some de llegir-la.

Pel que ha a la portada d'en Joan, no
cal que t'excuses. Tu has llegit moltes més
coses meves que no ell - si és que us he
preguntat ser un motiu d'enveja

24-XI-37 (2b)

Aquell mistic filòsof està tant companyia a "la
viciosa de Palermoisans", als "dos àngels" i a
tots els minuts d'aquell ~~moment~~ intent de novel·la
refugiada a casa seva. En veig adonar a
temps que aquella conversa, tal com amara,
era una bestiesa i ho veig deixar estar.

No sé si de tots aquests signes cabalístics que
has trobat en les meves cartes. Potser, si la veis,
recordaria què volien dir. Però com que
encara no t'he tornat un parell de versos que
et tinc, temo que no voldràs deixar-me-la.

Pel que fa al "correctament" amb què
acabava la meua carta, és un lapsus, ha
de ser "cerimoniosament". Aquest altre matís

24-XI-37

ho aclararia.

En vos deixo molt intrigat amb allò que
en vos diu de l'Esperança i - di que era
Dª Clementina?

Una altra vegada, quan no en puguis dir
una cosa, no me'n parlis" per mi molt.
I ara, per no acabar de moment, et transcriu
el poema que va fer el Víctor quan tenia
12 anys. - I' inici que ha fet.

"Debuto un ànol sin barto
me ninte a considerar
las vueltas que ha dado el mundo
i las que tiene que dar."

24-XI-37

(36)

en
inici